

Kúria

ítélet

Az ügy száma: Bfv.II.1692/2017/6.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke,
Dr. Feleky István előadó bíró, Dr. Menyhárd István bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2018. március 1.

Az ügy tárgya: testi sértés büntettének kísérlete és
más bűncselekmény

Terhelt(ek): ... és társai

Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.X-XVII.22884/2013/229. ítélet,
2016. január 25. tárgyalás

Másodfok: Fővárosi Törvényszék 25.Bf.X-XVII.8014/2016/32.
ítélet, 2017. január 19. nyilvános ülés

Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: ... I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezés

Rendelkező rész

A Kúria a testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt ... és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a ... I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.X-XVII.22884/2013/229. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.X-XVII.8014/2016/32. számú ítéletét ... I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatja:

a ... I. rendű terhelt ellen súlyos testi sértés büntettének kísérlete [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt indított eljárást megszünteti, e terhelt bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzi.

Elrendeli a ... I. rendű terhelt által bűnügyi költség címén esetlegesen befizetett összegnek a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkorai törvényes kamatával együtt a terhelt részére történő visszatérítését.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint

azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

- [1] **I.** A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. január 25. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 15.B.X-XVII.22884/2013/229.számú ítéletével ... I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés - tényállás I. pont]. Ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett továbbá arról, hogy az I. rendű terhelt köteles egyedül 131.740 forint és a II-IV. rendű terheltekkel egyetemlegesen 82.633 forint bünygyi költség megfizetésére.
- [2] A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2017. január 19. napján tartott nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett 25.Bf.X-XVII.8014/2016/32.számú ítéletével az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta. Kötelezte az I. rendű terheltet további 20.880 forint bünygyi költség megfizetésére.
- [3] Az elsőfokú bíróság által megállapított (elsőfokú ítélet 11. oldal) és a másodfokú bíróság által pontosított (kiegészített - másodfokú ítélet 6. oldal 1-4. bekezdés) tényállás a következő:
- [4] A büntetés-végrehajtási intézet zárkájába helyezett sértett alsó ágyra tartott igényt, de nem kapott, mire kijelentette, hogy ha kell, valakivel bokszol az alsó ágyért. Az I. rendű terhelt közölte, hogy ő a zárkafelelős, így vele kell bokszolnia. Egymással szemben álltak fel. Az I. rendű terhelt ököllel próbálta megütni a sértettet, de nem állapítható meg, hogy ütése eltalálta a sértettet. Ezt követően birkózni, dulakodni kezdtek. Verekedés közben két ágy közé beestek, az egyik ágyra ráestek, az rájuk szakadt, majd onnan kikeveredve átestek egy szemközti ágyra, az is összeszakadt. Végül kikerültek a zárka közepére, ahol a sértett a földre került. Ezzel az I. rendű terhelt befejezte a sértettel való dulakodást. E verekedés során a sértettnek látható, vérző, nyolc napon túl gyógyuló sérülése nem keletkezett.
- [5] Ezután a II-IV. rendű terheltek - anélkül, hogy arról előzetesen az I. rendű terhelttel megegyeztek volna - bántalmazták, többször megütötték és megrúgták a földön fekvő sértettet. E bántalmazásnak az I. rendű terhelt felszólítására vetettek véget. A sértett ezen bántalmazás során szenvedte el az ítéletben rögzített, részben nyolc napon túl, részben nyolc napon belül gyógyuló sérüléseit (állcsont törése, fogvesztés, bevérzés, zúzódás stb.).
- [6] Az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt cselekményének súlyos testi sértés büntette kísérleteként minősítését ekként indokolta: „dulakodni, birkózni kezd egy kifejezetten kis helyen, amelyet

vaságyak és különböző vas szerkezetű tárgyak vesznek körül, nyilvánvalóan azt jelenti, hogy a súlyos sérülés okozásának reális lehetősége fennállt, erre az I. r. vádlott – legalább – eshetőlegesen szándéka ki kellett, hogy terjedjen”. A másodfokú bíróság ezzel egyetértőleg fogalmazta meg, hogy „a verekedés módjára, annak hevességére, a vaságyakkal körülvett helyre tekintettel reálisan számolni kellett azzal, hogy a sértett az általa történt bántalmazás következtében súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülést is szenvedhet, azonban ebbe belenyugodott” (másodfokú ítélet 6. oldal 5. bekezdés).

- [7] **II. 1.** A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt: a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán törvénysértő büntetés kiszabása miatt és a c) pontját megjelölve az indokolási kötelezettség megsértése miatt, hatályon kívül helyezés és értelemszerűen új eljárásra utasítás, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében.
- [8] Az I. rendű terhelt indítványa szerint kétséget kizáró módon nem bizonyított, és így téves (ténybeli és jogi) következtetés, hogy a zárkabeli ágyak „jelenléte” alapján tudata (szándéka) kiterjedt súlyosabb sérülés okozására, ezért a felrótt cselekmény helyes minősítése: könnyű testi sértés vétsége. A verekedés nem volt előre eltervezett. A többi vádlottal nem volt szándékegységben és a sértett ellentámadása miatt sem koncentrálnak cselekménye esetleges következményére. Úgy látta, hogy pszichiáter szakértői kérdés az ő tudatának (szándékának) adott körülmények közötti megítélése.
- [9] Az I. rendű terhelt hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértésére is, de álláspontját külön nem indokolta meg.
- [10] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1576/2017/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt a törvényben kizártnak találta.
- [11] A Legfőbb Ügyészség szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás irányadó, s az nem támadható. A tényállás megalapozottsága és a bizonyítékok értékelése támadhatatlan. Az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.). A tudattartalom ténybeli megállapítása lehet a tényállás része, ezért a tudati tények a felülvizsgálati eljárásban nem vitathatók (BH 2011.3.).
- [12] Ugyanakkor az irányadó tényállás támadásának tekintendő a szakértő kirendelésének indokoltságára hivatkozás is, illetve az I. rendű terhelt eltérő tényállás alapján látja megállapíthatónak a könnyű testi sértés vétségét.
- [13] A Legfőbb Ügyészség szerint a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bűncselekmény téves minősítése csak akkor felülvizsgálati ok, ha egyben törvénysértő büntetés kiszabását is eredményezi. A korábbi Btk. alapján a könnyű testi sértés vétsége két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ezért a többszörös visszaeső I.

rendű terhelttel szemben kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés nem lehet törvénysértő büntetés.

- [14] A Legfőbb Ügyészség az indokolási kötelezettség megsértése kérdésével nem foglalkozott.
- [15] A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítvány tanácsülésen történő elutasítását indítványozta.
- [16] 3. Az I. rendű terhelt nem tett észrevételt a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra. A védő észrevételében csatlakozott a terhelt felülvizsgálati indítványához.
- [17] **III.** Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa az alábbiak szerint alapos.
- [18] 1. Az I. rendű terhelt szerint a bíróságok megsértették az indokolási kötelezettségüket.
- [19] A Kúria EBH 2017.B.18. számú elvi határozatának az indokolási kötelezettségre vonatkozó [32]-[38] bekezdései, valamint más döntések értelmében:
- [20] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye akkor is, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.
- [21] A Be. 373. § (1) bekezdés III.a) pontja szerint feltétlenül a jogerős ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és új eljárásra utasítást eredményező (ún. abszolút) eljárási szabálysértés, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.
- [22] A Kúria az 1. BK vélemény C. pontjában a Be. 373. § (1) bekezdés III. pont a) és b) alpontjához fűzött értelmezésének 2. pontjában kifejtette, hogy az indokolási kötelezettség megsértése fűződhet ténykérdésekhez és jogkérdésekhez. A ténykérdésekkel kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértése egyrészt nem azonos a megalapozatlanság kérdésével, másrészt akkor tekinthető elmulasztottnak, ha „nem állapítható meg belőle, mire alapította a bíróság a döntését”, a jogi indokolási kötelezettség megsértése hasonlóképpen akkor áll elő, ha „nem állapítható meg belőle, még jogi következtetés útján sem, hogy milyen jogszabályon alapul valamely büntetőjogi főkérdésben hozott döntés” - és ezáltal mindkét esetben meghiúsul az érdemi felülbírálat.
- [23] Ennek megfelelő az ítélkezési gyakorlat is. „Az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor eredményez feltétlenül hatályon kívül helyezést és felülvizsgálatot is megalapozó eljárási szabálysértést, ha a megtámadott határozat indokolása tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, a bíróság mire alapozta a döntését” (EBH 2011.2387., EBH 2010.2210., BH 2013.10.).

- [24] Az indokolási kötelezettség elmulasztása révén azonban nem vizsgálható a bűnösség megállapításának, a felmentésnek, az eljárás megszüntetésének, a cselekmény jogi minősítésének, a büntetéskiszabásnak, illetve az intézkedés alkalmazásának anyagi jogi helyessége, azaz a bírói értékelés eredménye az indokolási kötelezettség teljesítésével kapcsolatos vizsgálatnak nem tárgya, mivel a mérlegeléssel szembeni, eltérő értékelést célzó támadás ezúton sem lehetséges, illetve az a - tényállás támadhatatlanságát előíró - Be. 423. § (1) bekezdésének megkerülését jelentené (BH 2012.32.).
- [25] Az indokolási kötelezettség felülvizsgálati eljárásra okot adó megsértése nem állapítható meg, ha az ügydöntő határozat(ok)ból kitűnik az eljárt bíróság(ok)nak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontját - a bűnösséggel, a minősítéssel, a büntetéssel és/vagy intézkedéssel kapcsolatban - mire alapozta. A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH 2013.10.). A felülvizsgálati eljárásban az indokolási kötelezettség megszegésének vizsgálata során az indokolás helyessége már kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának meg nem engedett támadása (BH 2017.48.).
- [26] Más megfogalmazásban: az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozással a jogerős ítéletben foglalt tényállás nem kérdőjelezhető meg (Bfv.II.933/2011/6.); indokolási kötelezettség elmulasztása címén a bizonyítékok értékelése nem támadható (Bfv.III.439/2014/8.).
- [27] Az I. rendű terhelt az indokolási kötelezettség egyszerű állítása mellett annak alátámasztására nem hozott fel semmiféle indokot.
- [28] A Legfelsőbb Bíróság korábban azt fogalmazta meg, hogy amennyiben az indokolási kötelezettség megsértésének egyszerű állításán túl az indítványozó adós marad azzal, amivel közelebbről alátámasztotta volna, hogy a bíróságok milyen mulasztása eredményezte az ítélet felülbírálatra alkalmatlanságát, az a törvényben kizártsághoz vezet (EBH 2007.1596.). Hasonlóképpen: önmagában a törvény rendelkezése megismétlésével nincs helye felülvizsgálatnak (BH+ 2008.105.). E jogeset indokolásában a Legfelsőbb Bíróság valójában általános igénnyel fogalmazta meg, hogy önmagában - azt alátámasztó adatok, tények, indokok hiányában -, pusztán a felülvizsgálat törvényi okára hivatkozással a felülvizsgálatnak nincs helye.
- [29] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa maradéktalanul egyetért ezekkel a döntésekkel. A felülvizsgálati indítványban ugyanis kötelezően meg kell jelölni a megengedhetőségi feltétel okát, vagyis az indítványt meg kell indokolni [Be. 419. § (2) bekezdés 1. mondat]. Azaz a kizárólagosan a felülvizsgálat elvont megengedhetőségi feltételére hivatkozó, de az azt alátámasztó konkrét okot nem tartalmazó, vagyis meg nem indokolt indítvány bármely megengedhetőségi feltétel esetében a törvényben kizárt.
- [30] Az I. rendű terhelt indítványa tehát az indokolási kötelezettség

elmulasztását sérelmező részében a törvényben kizárt felülvizsgálati indítvány.

- [31] 2. Az I. rendű terhelt szerint a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor.
- [32] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Be. 416. § (1) bekezdés b) pont 1-2. fordulata alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.
- [33] A Kúria azt állapította meg, hogy az I. rendű terhelt - eltérően a Legfőbb Ügyészség álláspontjától - nem a törvényben kizárt módon, vagyis nem az irányadó tényállás támadásán keresztül sérelmezte a bűncselekmény törvénysértő minősítését, s ekként felülvizsgálati indítványa érdemben bírálendő el.
- [34] A Kúria álláspontja - támaszkodva a Bfv.II.1256/2015/5., Bfv.II.1424/2015/9., Bfv.II.1643/2015/4. és Bfv.II.1358/2016/6. számú határozataiban már kifejtettekre - a következő:
- [35] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős (EBH 2013.B.2. indokolás, BH+ 2014.9.388.I., BH 2013.237., BH 2013.53., BH 2006.392.).
- [36] Az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.). A tudattartalom ténybeli megállapítása lehet a tényállás része, ezért a tudati tények a felülvizsgálati eljárásban nem vitathatóak (BH 2011.3.), másként fogalmazva: a tényállás részét képező tudati tények sérelmezése a tényállás tilalmazott támadása miatt a törvényben kizárt (Bfv.II.818/2014/6.).
- [37] A BH 2011.3. döntés indoklása ezt szemléteessé tette: „Az ügyben eljáró bíróságok ténybeli következtetéssel állapították meg, hogy a terhelt azért vágott a sértett járműve elé, mert meg akarta állítani. A sértett az ütközést csak úgy tudta elkerülni, hogy a járdára felhajtott, a közvetlen veszélyhelyzet fennállt. Ebből következően az irányadó tényállás támadását jelenti annak vitatása, hogy a terhelt közlekedési szabályszegése és ezzel okozati összefüggésben a közvetlen veszélyhelyzet kialakítása nem volt szándékos. Ezért a Be. 423. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel a felülvizsgálati indítvány ebben a részében törvényben kizárt.”
- [38] Egyfelől a tényből tényre vont következtetés is tény, másfelől a jogkövetkeztetésnek is ténybeli alapon kell nyugodnia akkor is, ha a jogkövetkeztetés közvetlenül egy vagy több megállapított tényből került levonásra. (Ellenkező esetben a jogkövetkeztetés, mint tudati tény nem is volna kontrollálható.) Ebből pedig az következik, hogy - mivel az ítéleti tényállás részei lehetnek a tudati tények is - amennyiben az irányadó tényállás egyidejűleg akár primer, akár sekunder tényként és értelemszerűen jogkövetkeztetésként is tartalmazza az elkövető cselekvésével kapcsolatos tudati tényeket, akkor ezekre is érvényesül a támadhatatlanság szabálya.
- [39] A tényállás részévé tett tudati tények vitathatósága azonban csak akkor eshet el, amennyiben a szűkebb értelemben vett tényállásba [Be. 258. § (3) bekezdés c) pont] tartozó külső, a kívülvilágban megjelenő tényekből, életbeli jelenségekből a belső tények valóban következnek (Bfv.II.1256/2015/5.).
- [40] A jelen ügyben eljáró bíróságok - ha úgy teszik többlet-elem gyanánt - egyértelművé tették az adott cselekmény minősítésével kapcsolatos álláspontjukat, amikor a tényállás körében megállapították, hogy az I. rendű terhelt szándéka legalább eshetőlegesen nyolc napon túli gyógytartamú sérülés okozására irányult.
- [41] A szándékosság megítélésének körébe tartozó valamely tudati elem, tudati tény beépítése a ténymegállapítások sorába nem kifogásolható a bíróságok részéről. Az azonban elengedhetetlen

követelmény, hogy a szűkebb értelemben vett történeti tények és a beépített tudati tény között kétségtelenül fennálló, organikus (szerves) kapcsolódás legyen. Akkor nem kifogásolható a szándékosság megítélése körébe tartozó tudati tény beépítése a történeti tényeket rögzítő tényállásba, ha ezáltal nem bomlik meg a történeti tények és a beépített tudati tény kapcsolódásának a szerves kapcsolata.

- [42] A jelen ügyben ennek ellenkezőjéről van szó. Az irányadó tényállásban rögzített történeti tényekből minden más lehetőséget kizáró módon nem vonható következtetés a bíróságok által rögzített tudati tényre.
- [43] Az I. rendű terhelt és a sértett verekedése a sértett bokszolásra kihívásán alapult, amit a terhelt elfogadott. A kölcsönös kihívás elfogadása mindkét fél számára a jogtalanság állapotát hozta létre (4/2013. BJE jogegységi határozat 1. pont). Ebben a helyzetben közömbös, hogy ténylegesen ki kezdte meg a verekedést. Az viszont már nem közömbös, hogy az I. rendű terhelt ökölütése nem találta el a sértettet. Az sem közömbös, hogy a jogerős ítélet tényállása (ugyanúgy mint a vádirat) még azt sem állapította meg, hogy az ökölütés a sértett mely testrészére irányult. Ily módon csupán az volt megállapítható kétségtelenül tényből tényre vont következtetéssel, hogy az I. rendű terhelt testi sértés okozására irányuló szándékkal (korábbi Btk. 13. § 1. fordulat) kezdte meg a verekedést, amely azután egyfajta birkózásban, dulakodásban folytatódott és végződött, ámde a sértettnek nem okozott sérülést.
- [44] Mindebből téves következtetést vontak az alapügyben eljáró bíróságok az I. rendű terhelt súlyos (értsd: nyolc napon túl gyógyuló) sérülés okozására irányuló szándékára. E következtetés alapja ugyanis nem lehet az a rendkívül általános megfontolás, hogy az I. rendű terhelt cselekvősege kapcsán ésszerű (reális) módon létrejöhetett volna súlyos sérülés. Erre abból vontak következtetést, hogy a verekedés helyszínén vaságyak, vasszerkezetek voltak. Egy verekedésnek ugyanis szinte nincs is olyan helyszíne, ahol ne volna valamilyen hasonlóan kemény felület - pl. fal, ajtó, kemény talaj, stb.), amelynek nekiütődve akár nyolc napon túl gyógyuló sérülés is keletkezhet. A vaságyak jelenlétéből még nem következik, hogy az I. rendű terhelt a nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozásának a lehetőségét előre látta és abba belenyugodott, tehát közömbös maradt az iránt, hogy ilyen következmény előállhat (korábbi Btk. 13. § 2. fordulat - eshetőleges szándék).
- [45] Mindezek alapján tényből tényre következtetéssel csak az volt megállapítható, hogy az I. rendű terhelt magatartása testi sértés okozására irányult. Ebből és a megállapított további tényekből - így különösen a verekedés helyszínéből - arra már nem vonható sem ténybeli sem jogi következtetés, hogy a terhelt szándéka súlyosabb, azaz nyolc napot meghaladó gyógytartamú sérülés okozására irányult. Az ellenkezőből való következtetéssel (argumentum a contrario) kizárólag az a jogi következtetés vonható le, hogy az I. rendű terhelt szándéka „csupán” könnyebb sérülés okozására irányult, vagyis cselekvősege - ténylegesen okozott sérülés hiányában - a könnyű testi sértés vétsége [korábbi Btk. 170. § (1) bekezdés] kísérletének minősül (Btk. 16. §).
- [46] Egyébiránt az elkövető szándékának megítélése - reagálva az I. rendű terhelt téves érvelésére - nem szakértés tárgya, az kizárólagosan bírói kompetencia.
- [47] A Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott könnyű testi sértés vétségének elkövetője csak magánindítványra büntethető [korábbi Btk. 31. § (1) bekezdés, 170. § (8) bekezdés]. A sértett viszont nem terjesztett elő magánindítványt [Be. 173. § (1) bekezdés 2. mondat] és az már nem is pótolható. A magánindítvány hiánya pedig - a korábbi Btk. rendszerében - kizárja az elkövető büntethetőségét [büntethetőséget kizáró ok - korábbi Btk. 22. § h) pont]. Következésképpen az alapügyben eljáró bíróságok büntethetőséget kizáró ok ellenére állapították meg az I. rendű terhelt bűnösségét.

Az indítvány elvi tartalma

- [48] A bűncselekmény minősítése nem törvényes, és a törvényt sértő

minősítés törvénysértő büntetés kiszabását eredményezte, valamint a bíróságok megsértették az indokolási kötelezettségüket.

A döntés elvi tartalma

- [49] A felülvizsgálati indítvány annyiban alapos, hogy az irányadó tényállás alapján a terhelt cselekménye könnyű testi sértés vétségének kísérlete, amelynek megbüntetését azonban a magánindítvány hiánya kizárja.

Záró rész

- [50] A kifejtettek értelmében a Kúria - a Be. 424. § (1) bekezdés 1. fordulata alapján tanácsulésen, a Be. 420. § (1) bekezdés 1. mondat 1. fordulata szerinti összetételben eljárva, s miután hivatalból vizsgált más feltétlen eljárási szabálysértést [Be. 423. § (5) bekezdés] sem észlelt - az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványnak helyt adott. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.X-XVII.22884/2013/229. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.X-XVII.8014/2016/32. számú ítéletét ... I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta és maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot. Az I. rendű terhelt ellen súlyos testi sértés büntetnének kísérlete miatt indított eljárást - a Be. 332. § (1) bekezdés b) pontja alapján - magánindítvány hiányában megszüntette és egyúttal az I. rendű terhelt bűnügyi költség megfizetésére kötelezését is mellőzte.
- [51] A támadott ítélettel kiszabott szabadságvesztést a büntetésvégrehajtási intézet 2017. május 3-án ugyan foganatba vette, de annak kezdőnapja 2023. augusztus 18. (elsőfokú bíróság 15.B.1210/2011/245. számú büntetés-végrehajtási intézeti értesítés), ezért a Kúriának az I. rendű terhelt fogvatartása tárgyában nem kellett döntenie.
- [52] A Kúria - miután a bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzte - elrendelte az I. rendű terhelt által bűnügyi költség címén esetlegesen megfizetett pénzösszegnek kamatokkal növelt összegű visszatérítését az I. rendű terhelt részére [Be. 585. § (1) bekezdés 2. fordulat].
- [53] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. § (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2018. március 1.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Feleky István s.k. előadó bíró, Dr. Menyhárd István s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
Lévai Viktória
tisztviselő